

[Knud Jespersen.]

en lavere afgift, og provenutabet er nok en snes millioner. Selv om vi kan slå efter, at det tal bliver større, som hr. Anders Andersen har sagt.

Man bør gøre sig det klart, at i en tid, hvor man taler om unionsplaner og harmoniseringer, da kan dette nok være en lille ting, men stykke for stykke så rykker man frem imod denne harmonisering i tællesmarkedet, som vi advarer imod, og som jeg talte om, da vi behandlede denne sag i første omgang.

Der bliver måske den udvej tilbage at sige jawohl for dem, der vil underordne sig, og sige nej for dem, der fortsat vil kæmpe imod fællesmarkedet og denne begunstigelse af storkapitalen og dennes vandringer over grænserne. Jeg tror, mange skulle have tænkt sig lidt mere om, også i denne sal, før vi gik ind i fællesmarkedet, men det er ikke for sent endnu, og vi vil gøre, hvad vi kan, for at forhindre, at noget sådant kommer igennem.

Jeg kan ikke lade være at minde om, at der var engang, hr. Camre og andre talte om, at de ville tale om ØD og medbestemmelsesret over økonomiske bevægelser på en sådan måde, at det kunne høres langt ind i Arbejdsgiverforeningens kontorer. Nu står man op og siger ja, når Bruxelles den 9. april erklærer: nu skal I gøre sådan og sådan.

Vi agter fortsat at sige nej.

Wilhelm (VS):

Dette er jo meget enkelt en halvering af kapitaltilførselsafgifterne. Det er det ene punkt. Det andet punkt er, at det er efter diktat fra EF. Men det tredje punkt er, at hr. Glistrup har ikke ret i, at man så bare kan sige jawohl. Der har altid været dem, der valgte at sige jawohl, og der har altid også været nogle andre, der valgte ikke at sige jawohl.

VS støtter ikke dette forslag.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Må jeg ikke sige, specielt måske til hr. Knud Jespersen, at man kunne få det indtryk, at de, som havde besluttet dette, var nogle os uvedkommende. Jeg må gøre hr. Knud Jespersen opmærksom på, at EF er

også os. De beslutninger, der træffes, er også vore beslutninger. Jeg vil gerne understrege, at det, vi beskæftiger os med her, ligger inden for det, som vi allesammen vidste vi sagde ja til, vi, der sagde ja ved folkeafstemningen om dansk medlemskab af EF.

Jeg skal derudover kun gøre en bemærkning til hr. Anders Andersen. Jeg skal gerne bekræfte de ræsonnementer, hr. Anders Andersen gjorde, med udgangspunkt i min fremsættelse. Jeg vil godt tilføje, at når jeg heri har foretaget en yderligere uddybning af provenubetragtningerne i forhold til lovforslagets bemærkninger, så er det netop for at gøre opmærksom på, at der var opereret med nogle større provenuer end det, der rent faktisk ser ud til at blive tale om i finansåret 1974-75 og også i 1975-76, og at man derfor ikke kan tage disse 15 mill. kr., der er anført i bemærkningerne, som udtryk for det normale niveau. Det fremgår, som hr. Anders Andersen også gjorde rede for, af min fremsættelse.

Jeg vil derudover kun takke for modtagelsen af forslaget og forvente, at vi kan leve op til gennemførelsen pr. 1. januar 1976.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Der er ikke mere på dagordenen.

Fra 17 medlemmer har jeg modtaget anmodning om, at den af ministeren for offentlige arbejder i dag givne redegørelse om trafikpolitik må blive sat til forhandling i tinget om muligt fredag den 31. oktober. Redegørelsen vil herefter komme til forhandling fredag den 31. oktober 1975.

Fra medlemmer af folketinget *Inge Krogh* og *Kristen Østergaard* har jeg modtaget meddelelse om, at de som følge af deltagelse i FN's 30. generalforsamling ikke vil kunne give møde i tinget i mindst 7 dage, hvorfor de anmoder om orlov på grund af midler-